

Audycja Nr 141 temat: „List Apostoła Pawła do Tytusa”, sobota 22 czerwca 2013.

W sobotni wieczór wita się ze słuchaczami audycja " Wczoraj, dziś i na wieki". Program przygotowali: Ireneusz Kołacz, Przemysław Merski i Tadeusz Żurek. W naszych dzisiejszych rozważaniach pragniemy nadal kontynuować tematykę listów apostoelskich. List do Tytusa będzie tematem naszych rozważań. Jak łatwo zauważyć list ten należy do kategorii listów adresowanych do poszczególnych braci w Kościele Pierwotnym. Oprócz listu do Tytusa, do tej kategorii należą również list do Filemona, listy do Tymoteusza. Adresat tych listów był osobiście znany apostołowi i wiązały go z nim bliskie więzi uczuciowe na podstawie wiary. Z tego względu posłannictwo tych pism jest bardziej osobiste, niż listów adresowanych do zboru w Koryncie czy Efezie.

W Liście do Tytusa zauważamy bliską zażyłość pomiędzy Pawłem i Tytusem, szczególnie, gdy czytamy słowa: „*do Tytusa, prawowitego syna według wspólnej wiary.*” Apostoł odnosi się do Tytusa podobnie, jak tytułował przedtem Tymoteusza. Powtarzanie znanych nam słów wskazuje, że Tytus był bratem, którego apostoł zapoznał z Chrystusem i z drogą ewangelii, powołał go, lub nawet spłodził do duchowego życia. Aby poznać niektóre znane dla nas fakty wspólnej drogi Pawła i Tytusa, zwrócimy się do innych fragmentów Nowego Testamentu. Przeczytajmy werset z listu do Galatów 2:1, „*Potem po czternastu latach udałem się z Barnabą znowu do Jerozolimy, zabrawszy z sobą i Tytusa*”. Wydarzenie, o którym Apostoł tu wspomina, to jego druga podróż do Jeruzalem po ukazaniu mu się Pana, mająca miejsce około 52 po Chrystusie. Widzimy tutaj Tytusa jako towarzysza Pawłowej podróży. Dalsze słowa mówią o ich spotkaniu z Janem, Piotrem i innymi filarami kościoła, co zapewne wywarło duży wpływ na duchowy rozwój Tytusa.

O bliskości Pawła i Tytusa, mogą świadczyć słowa: „*nie zaznałem spokoju ducha, bo nie zastałem tam Tytusa, mego brata* 2 Kor 2:13. Przejawia się tu tęsknota Pawła za swym synem w wierze, którego obecność napawała Pawła pokojem ducha. Imię Tytusa wielokrotnie pojawia się w Pawłowych listach, które odsłaniają nam obraz jego działalności wśród pogan. Świadectwem, które najlepiej pokazuje rolę Tytusa, są słowa Pawła: *Co do Tytusa, jest on moim towarzyszem i współpracownikiem wśród was.* 2 Kor 8:23 Tytus nie tylko towarzyszył apostołowi w jego podróżach, ale także sam głosił Chrystusa. Jego greckie pochodzenie i posługiwanie się tym językiem tę pracę ułatwiały. Natomiast wewnętrzną stroną Tytusa poznajemy po innym oświadczeniu Pawła: „*Lecz Ten, który pociesza uniżonych, Bóg, pocieszył nas przez przybycie Tytusa*”. 2 Kor 7:6. Tytus był mężem pociechy dla apostoła i innych braci.

Apostoł Paweł przybył do Rzymu, przeżywszy tragiczne wydarzenia związane z rozbiciem statku i uratowaniem się załogi na wyspie Malta. Z Dziejów Apostoelskich wiemy, iż Paweł swobodnie głosił Słowo Boże przez dwa lata. W tym miejscu biblijne sprawozdanie z dzieła Apostoła się kończy. Podaje się, że Apostoł został uwolniony pod koniec okresu dwóch lat, że znów odwiedził kościoły Azji Mniejszej a potem odwiedził Hiszpanię, głosząc tam ewangelię. Jego podróż przypadła na lata około 64 do 67 n.e. Jak wynika z treści wersetu (Tytus 1:5), apostoł w czasie, poprzedzającym drugie uwięzienie założył zbor na Krecie. Odjeżdżając, pozostawił tam Tytusa, jako swego przedstawiciela i opiekuna rozpoczętego dzieła. Prawdopodobnie podczas tego drugiego uwięzienia Apostoł napisał listy do Tymoteusza i Tytusa.

List do Tytusa nosi powszechnie nazwę „listu pasterskiego” ze względu na charakter apostoelskich zaleceń. Listy Pasterskie są dla nas, dzisiaj, źródłem prawd odnośnie organizacji i funkcjonowania zborów pańskich. Tymoteusz i Tytus byli młodymi przywódcami kościoła pierwotnego, przygotowanymi do służby nauczycieli i *włodarzy*, jak mówi Paweł. Obaj nawrócili się dzięki Pawłowi, to on przyprowadził ich do Chrystusa, on przygotował ich do tej służby. Instrukcje zawarte w tej lekcji nie były zamierzone i nie powinny być stosowane do innych, jak tylko do poświęconych wierzących, a szczególnie stosowały się do sześciu klas wiernych zamieszkałych na Krecie: *Do „starszych mężczyzn” - nie tylko do starców wiekiem, ale do braci zaawansowanych w prawdzie, dojrzałych, którzy prawdopodobnie byli też dojrzałymi w latach. *Do starszych niewiast - zaawansowanych, dojrzałych. Do młodszych niewiast i do młodych mężczyzn *Do takich, którzy chociaż wolnymi w Chrystusie, byli jednak niewolnikami, czyli, sługami. * *Do samego Tytusa. Tytus jako nauczyciel potrzebował mieć w swoim umyśle pewien wzór, względem wszystkich klas w kościele i jako mądry pracownik powinien pracować ku rozwinięciu ideału, jaki Apostoł starał się mu wskazać. Szczególnie, że ludność zamieszkała na Krecie była wyjątkowo zdegradowana, bez żadnych zalet charakteru i z tego powodu zachodziła potrzeba, aby Apostoł dał napomnienie tym, co opuścili takie otoczenie w świecie i przyłączyli się do Pana.

Św. Paweł polecił Tytusowi, aby podróżował od miasta do miasta i gdziekolwiek były grona wiernych, by tam „*postanawiał starszych*”, czyli pomagał ich wybrać. Obowiązkiem starszych był nadzór nad Pańską trzodą w danej okolicy, karmienie jej, ochrona przed wilkami w owczym odzieniu. Oni także byli przedstawicielami tych zgromadzeń jak czytamy: „*Pozostawiłem cię na Krecie w tym celu, abyś uporządkował to, co pozostało do zrobienia, i ustanowił po miastach starszych, jak ci nakazałem,*” Tytusa 1:5. Paweł pozostawił mu kryteria, jakimi zbór powinien kierować się przy wyborze starszych, czyli tych, którzy usługują słowem prawdy i dbają o dobra zboru. Kwalifikacje te dotyczyły:

*życia rodzinnego: są mężami jednej żony, którzy mają dzieci wierzące, a także gościnni

*dotyczące charakteru: nienaganny, nie porywczy, nieskory do gniewu, roztropny, pobożny czy wstrzemięźliwy,

*dotyczące nauczania: „*trzymający się prawowiernej nauki, aby mógł zarówno udzielać napomnień w słowach zdrowej nauki.*” Tytusa 1:9.

Świadomy zagrożeń dla powstałych zborów i ich sług apostoł Paweł pozostawił również ostrzeżenie, aby uważać na tych, którzy odwracają się od prawdy, szukają niegodziwego zysku w społeczności. „*Dla czystych wszystko jest czyste, a dla pokalanych i niewierzących nic nie jest czyste, ale pokalane są zarówno ich umysł, jak i sumienie. Utrzymują, że znają Boga, ale uczynkami swymi zapierają się go.*” Tytusa 1:15 Kontekst wskazuje, że Paweł Apostoł zauważył takich, którzy do pewnego stopnia przyłączyli się do sprawy Pańskiej, lecz w naukach i w praktyce życiowej nie byli w zgodzie z poselstwem ewangelicznym. Stosował to do takich, którzy przyznawali się do wiary w Boga, bądź przez Zakon, bądź przez Ewangelię. Słowa Apostoła zdają się wskazywać, że byli to krytycy, wyszukiwacze wad. Nie tylko „*umysły*” takich stają się zdeprawowane, tak, że nie widzą nic dobrego, czystego i sprawiedliwego w drugich; ale i „*sumienia*” ich stają się pokalane. Intelktualnie wiedzą coś o Boskim Planie i Słowie, „*ale uczynkami swymi tego się zapierają*”.

Apostoł nie, tylko, że wskazał, jakie cechy mają posiadać starsi i jakich fałszywych braci w społeczności należy się wystrzegać, ale swe dorady dla Tytusa odniósł do czasu, kiedy starsi zostaną już obrani i przyjmą powierzoną im służbę. Apostolskie zalecenia dotyczące ich usługi w zgromadzenia brzmiały: „*Ale ty (Tytusie) mów, co odpowiada zdrowej nauce..... We wszystkim stawiaj siebie za wzór dobrego sprawowania przez nie sfalszowane nauczanie i prawość, przez mowę szczerą i nienaganną, aby przeciwnik był zawstydzony, nie mając nic złego o nas do powiedzenia..... aby sprawiedliwie i pobożnie żyli, oczekując błogosławionej nadziei i objawienia chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Chrystusa Jezusa... To mów i tak napominaj, i tak strofuj z całą powagą.*” Tyt. 2:1,7,8,11,12,15. Radą Apostoła było, aby głoszona nauka była nauką „*zdrową*”...czyli miała poparcie w tym co nauczali Pan i apostołowie, aby nie opierała się na tradycji, co Apostoł określa: „*sfalszowanym nauczaniem.*”

Apostoł przekazuje również zalecenia dla sług, czyli mówiąc dzisiejszym językiem, dla pracowników. Czytamy: „*Słudzy niech będą ulegli swoim panom we wszystkim, niech będą chętni, nie przeciwstawiają się, niech sobie niczego nie przywłaszczają.*” Tyt. 2: 9,10. Zgodnie z tym Apostoł upominał sług, aby byli poddani panom swoim i starali się im podobać. Nie powinni być leniwi, niedbali lub obojętni w sprawach swych panów lub w doглядaniu ich dóbr. Powinni tak interesować się tymi rzeczami, jakby to były ich własne. Słudzy mieli starać się, aby nie tylko podobać się panom, ale mieli to czynić we wszystkim - tak w małych rzeczach jak i w większych; i po tym mieli być chrześcijańscy słudzy rozpoznani od innych, którzy przeważnie służą tylko na oko, wierni tylko wtedy, gdy pracodawca na nich patrzy.

Apostoł nie pominął dorad dla kobiet. Młode niewiasty powinny znaleźć dobre przykłady w ich starszych poświęconych siostrach. Wpływ tych przykładów nie powinien być ku dysharmonii i walce pomiędzy mężem a żoną. Przeciwnie, one będą czynicielkami pokoju, służąc młodym niewiastom takimi radami, któreby uszczęśliwiały życie domowe przez posłuszeństwo rozkazom Słowa Bożego. Będą dopomagać im słowem i przykładem do rozwijania ducha przeciwnego samolubstwu, czyli ducha miłości. Będą je uczyły "*jakoby mężów swoich i dzieci miłować miały.*"

Zakończającym napomnieniem Apostoła było, aby Tytus mówił i nauczał wiernych zgodnie z tymi zasadami, jakie on powyżej wyłożył, strofując ich, kiedykolwiek zachodzi potrzeba. W miłości i łagodności, a jednak z powagą i z pełnym autorytetem, aby nikt nie potrzebował mieć żadnej wątpliwości względem Boskich instrukcji. Tytus miał baczyć, aby żaden nim nie gardził, to znaczy, że on miał te zasady sprawiedliwości dla ludu Boskiego ogłaszać wyraźnie, stanowczo i poważnie. Miał mówić z autorytetem, a nie z niepewnością lub wątpliwością. Z tymi myślami pozostawiamy drogich słuchaczy do następnej audycji, 27 lipca. Podajemy numer naszego telefonu, pod którym będziemy czekać na rozmowy z wami zaraz po audycji: 9415 1923. Dla zainteresowanych podajemy naszą stronę internetową www.polishbiblestudents.com – Życzymy wszystkim słuchaczom, dobrej nocy!